

Verden set fra Færøerne

Jóanes Niensens lyrik kunne blive kvalm af politisk korrekthed, hvis ikke den havde så meget humor og selvironi.

LYRIK

Jóanes Nielsen: Der findes dem der tager måneskin alvorligt.

Oversat af Erik Skyum-Nielsen.

Forlaget Torgard. 82 sider, 149 kroner.

Har du Pluskort, kan bogen købes med 20 pct. rabat i Politikens Boghal eller via politiken.dk/plus.

♥♥♥♥♥♡

Jóanes Nielsen er en prægtig skribent. Man kan kalde teksterne i hans nye bog digte, som han selv gør det på forsiden. Man kan også kalde dem fabler om verdens berømte mænd, kvinder, dyr og begivenheder, i linjer af uens længde, men ensartet høj energi og fortælleglæde. Her optræder Stalin og hans bøddel, Berija, anklaget af sit offer, forfatteren Isaak Babel. Her er ærkebiskop Desmond Tutu og den næsten lige så hellige norske partileder Kjell Magne Bondevik samt 11. september og Union Carbides fabriksulykker i Bhopal. Men alle med et twist, der gør de små fabler personlige, vittige, slagkraftige.

Et eksempel. »Den dag Fidel døde/ befandt Gud sig i Havana«. Sådan giver han

THOMAS
BREDSORFF

DIGTER. Jóanes Nielsen, født 1953, har været indstillet til (fire gange), men aldrig fået Nordisk Råds Literaturpris. Foto: Blue Bird Film

kortene. Så bliver de spillet, elegant.

Gud bor på hotel i Havana forklædt som amerikanske mr. Sanderson i bermudashorts. Der er jo trængsel i hovedstaden, de sørgende er strømmet til byen, så receptionisten beder amerikaneren dele sit værelse med en familie fra Cienfuegos. Hen over hovedet på de ny gæster opstår der en samtale mellem de to næsten lige berømte herrer. Gud spørger, om der er noget, han kan hjælpe afdøde med, men »Fidel rystede på sit skæggede hoved./ Brød sig ikke om nogen hjælp fra ham, der druknede hele verden«. Desuden er røde brigader af engle på vej op for at hjælpe ham, mens manden i bermudas-

shorts må nøjes med at søge tilflugt i Cienfuegos-familiens saltbøsse.

Nielsens tekster dækker et betydeligt område. Gud inkarnerer sin søn som tyr i England, og Nielsen lader ham trække en hel hjord af kvæg over De Britiske Øer. En farbror forlyster sig med prostituerede i Cape Town og en sømand med en lærerinde i Nuuk. Forfatterens eget lig befolkes med insekter, hvis æg »lever en lykkelig sommer/ i mit tomme hjerte«.

I levende live har det hjerte siddet på rette sted. Digtets jeg bryder sig ikke om det militært-industrielle kompleks, Anders Fogh Rasmussen eller israelernes mur, mens vanskabte børn i Bhopal og

Bogens første sætning

»Flokkene havde kurs imod London«.

udrydningstruede hvaler har hans sympati. Det kunne blive kvalmt af politisk korrekthed, hvis ikke der var så meget humor og selvironi i teksterne.

De er oversat fra færøsk af Erik Skyum-Nielsen, hvis dansk som vanligt rammer rent. Når han et sted skriver »derom ved kun de døde« i stedet for »det ved kun de døde« eller »derom kan kun de døde tale«, er det undtagelsen, der bekræfter reglen.

thomas.bredsdorff@pol.dk